

5. Warunki przyjmowania wpłat i dokonywania wypłat z rachunków oszczędnościowych za pomocą książeczek oszczędnościowych obiegowych oraz wysokość łącznej sumy dziennych wypłat określa dla książeczek wystawionych przez powszechne kasy oszczędności — Prezes NBP, a wystawionych przez banki spółdzielcze — Prezes BGŻ w uzgodnieniu z Prezesem NBP.

§ 11. 1. Posiadaczem wkładów na książeczkach oszczędnościowych może być osoba fizyczna mająca obywatelstwo polskie oraz krajowa organizacja polityczna, społeczna i zawodowa uprawniona do lokowania wolnych środków pieniężnych na książeczkach oszczędnościowych zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Osoba fizyczna nie będąca obywatelem polskim, a mająca pełną zdolność do czynności prawnych, może być posiadaczem wkładów na książeczkach oszczędnościowych powszechnych kas oszczędności, jeżeli zamieszkuje i jest zatrudniona w Polsce na podstawie umowy o pracę lub wykonuje zajęcia zarobkowe na podstawie uprawnienia wydanego jej przez właściwy organ administracji państwowej i złoży w tej sprawie odpowiednie oświadczenie. W pozostałych wypadkach wymagane jest zezwolenie dewizowe.

§ 12. 1. Rodzaje książeczek oszczędnościowych powszechnych kas oszczędności na posiadane wkłady oszczędnościowe określa Prezes NBP, a rodzaje innych wkładów oszczędnościowych i dokumentów stanowiących dowód posiadania wkładu w powszechnych kasach oszczędności — Minister Finansów.

2. Przepisy o wkładach oszczędnościowych mają zastosowanie do prowadzonych przez powszechne kasy oszczędności i banki spółdzielcze rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych. Zasady prowadzenia tych rachunków w powszechnych kasach oszczędności ustala Prezes NBP, a w bankach spółdzielczych — Prezes BGŻ w porozumieniu z Prezesem NBP.

3. Banki spółdzielcze i ich placówki mogą prowadzić rachunki i wystawiać imienne książeczki oszczędnościowe na następujące rodzaje wkładów oszczędnościowych:

- 1) wkłady oszczędnościowe płatne na każde żądanie (umiejscowione i obiegowe);
- 2) wkłady oszczędnościowe terminowe na zadeklarowany z góry okres;
- 3) wkłady oszczędnościowe celowe na budownictwo lub na zakup ciągników w trybie przedpłat;
- 4) wkłady oszczędnościowe premiowane premiami rzeczowymi; rodzaje prowadzonych wkładów premiowych ustala Prezes BGŻ za zgodą Ministra Finansów.

4. Wprowadzenie w bankach spółdzielczych innych niż wymienione w ust. 3 rodzajów wkładów oszczędnościowych ustala Prezes BGŻ za zgodą Ministra Finansów.

§ 13. Powszechne kasy oszczędności mogą przy pomocy nauczycieli organizować szkolne kasy oszczędności w szkołach znajdujących się na terenie miast, a banki spółdzielcze — spółdzielcze szkolne kasy oszczędności w szkołach znajdujących się na terenach gmin (miast i gmin) objętych zakresem działania tych banków.

§ 14. Jeżeli stosownie do przepisów niniejszego zarządzenia lub przepisów szczególnych kredyt może być udzielony przez NBP lub bank spółdzielczy, prawo wyboru przysługuje osobie (jednostce) ubiegającej się o udzielenie kredytu, z tym że z kredytu nie można korzystać jednocześnie w NBP i banku spółdzielczym.

§ 15. 1. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 października 1963 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski z 1963 r. Nr 78, poz. 384, z 1969 r. Nr 50, poz. 383 i z 1974 r. Nr 3, poz. 19),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 listopada 1969 r. w sprawie właściwości banków w zakresie finansowania działalności eksploatacyjnej i inwestycyjnej (Monitor Polski z 1969 r. Nr 50, poz. 382 i z 1974 r. Nr 6, poz. 47),
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 września 1974 r. w sprawie zakresu działania spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 190).

2. Pozostają w mocy zarządzenia Ministra Finansów dotyczące Powszechnej Kasy Oszczędności i spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych co do:

- 1) wkładów oszczędnościowych, warunków ich prowadzenia i wysokości oprocentowania (warunków premiovania), jak również rodzajów dokumentów stwierdzających posiadanie wkładu oszczędnościowego,
- 2) warunków udzielania kredytów i wysokości ich oprocentowania,
- 3) zasad wykonywania obsługi kasowej i rozliczeniowej jednostek i zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych, środków specjalnych i funduszy,
- 4) rodzajów prowadzonych rachunków bankowych i wykonywanych czynności bankowych oraz innych czynności zleconych,

z tym że przepisy tych zarządzeń dotyczą odpowiednio NBP oraz banków spółdzielczych.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

220

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 listopada 1975 r.

w sprawie wysokości prowizji i opłat pobieranych przez banki oraz ponoszenia opłat od niektórych wpłat na rachunki bankowe.

Na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) i art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się taryfy prowizji i opłat pobieranych przez banki za czynności bankowe:

- 1) w obrocie krajowym, stanowiącą załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) w zakresie obrotu wartościami dewizowymi, stanowiącą załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. 1. Nie pobiera się prowizji i opłat:

- 1) od wpłat dokonywanych na rachunek bankowy przez posiadacza rachunku lub w jego imieniu w bankach prowadzących ten rachunek oraz w ich oddziałach (ekspozyturach, ajencjach, punktach kasowych), z wyjątkiem wpłat utargów sklepowych;
- 2) od wpłat dokonywanych w bankach i ich oddziałach (ekspozyturach, ajencjach, punktach kasowych) na rachunki bankowe dochodów budżetowych: — wydziałów finansowych urzędów wojewódzkich (miast stopnia wojewódzkiego),

- urzędów miast,
- urzędów gmin (miasta i gminy);

3) od wypłat gotówkowych dokonywanych przez banki z rachunków jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem wypłat dokonywanych z rachunków organizacji społecznych, politycznych i zawodowych w bankach spółdzielczych.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 co do niepobierania prowizji nie dotyczą wpłat na rachunki pomocnicze w bankach spółdzielczych oraz wypłat z tych rachunków.

§ 3. 1. Przepisy § 2 ust. 1 pkt 1 i 3 dotyczą również wpłat i wypłat dokonywanych w jednostkach organizacyjnych banków i bankach spółdzielczych, którym bank prowadzący rachunek zlecił wykonywanie obsługi kasowej posiadacza rachunku na podstawie art. 12 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108).

2. Bank zlecający obowiązany jest w wypadku, o którym mowa w ust. 1, do pokrycia kosztów obsługi kasowej w wysokości wzajemnie uzgodnionej.

§ 4. W razie zlecenia przez bank wykonywania określonych czynności bankowych innej uprawnionej jednostce organizacyjnej bank może przekazywać tej jednostce w całości lub w części należną prowizję za wykonanie zleconych czynności.

§ 5. Bank może za zgodą Ministra Finansów nie pobierać prowizji i opłat przewidzianych w zarządzeniu od określonych osób lub jednostek, jak również pobierać należną prowizję od wpłat na rachunek bankowy od posiadacza rachunku, a nie od wpłacającego.

§ 6. 1. Opłaty od wpłat, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, dokonanych w placówkach pocztowych na rachunki

prowadzone w Narodowym Banku Polskim, ponosi Narodowy Bank Polski.

2. Opłaty od wpłat dokonywanych przez ludność w bankach i ich oddziałach (ekspozyturach, ajencjach, punktach kasowych) oraz w placówkach pocztowych z tytułu składek ubezpieczeniowych za ubezpieczenia majątkowe i osobowe i spłaty udzielonych kredytów ponoszą instytucje, na których rzecz dokonano wpłaty.

3. Wysokość opłat, sposób dokonywania rozliczeń z tytułu tych opłat oraz przyjętych wpłat, o których mowa w ust. 1 i 2, określą porozumienia zawarte między zainteresowanymi instytucjami a Ministerstwem Łączności.

§ 7. Zarządzenie nie dotyczy prowizji od przyznanego i wykorzystanego kredytu, określonych odrębnymi przepisami.

§ 8. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 października 1974 r. w sprawie wysokości prowizji i opłat pobieranych przez banki i spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe (Monitor Polski Nr 36, poz. 211),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 marca 1967 r. w sprawie ponoszenia opłat od niektórych wpłat dokonywanych w placówkach pocztowych i Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski z 1967 r. Nr 18, poz. 92 i z 1968 r. Nr 35, poz. 247),
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 listopada 1969 r. w sprawie opłat od wpłat na rachunki niektórych instytucji finansowych (Monitor Polski Nr 50, poz. 384).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1975 r. (poz. 220).

TARYFA

prowizji i opłat pobieranych za czynności bankowe przez banki w obrocie krajowym.

A. Prowizje bankowe

1. Od wpłat gotówkowych na rachunki bankowe:

		do zł	100	zł	2,
ponad zł	100	do zł	500	zł	4,
"	zł 500	do zł	1.000	zł	6,
"	zł 1.000	do zł	5.000	zł	9,
"	zł 5.000	do zł	10.000	zł	13,
"	zł 10.000	do zł	30.000	zł	17,
"	zł 30.000	do zł	50.000	zł	28,
"	zł 50.000	do zł	100.000	zł	45,
"	zł 100.000			zł	50.

Prowizje uiszcza wpłacający przy dokonywaniu wpłaty.

2. Od przekazów:

		do zł	50	zł	2,
ponad zł	50	do zł	100	zł	3,
"	zł 100	do zł	500	zł	6,
"	zł 500	do zł	1.000	zł	10,
"	zł 1.000	do zł	5.000	zł	20,
"	zł 5.000	do zł	10.000	zł	30,
"	zł 10.000	do zł	30.000	zł	40,
"	zł 30.000	do zł	50.000	zł	50,
"	zł 50.000			zł	100.

Prowizję obliczoną oddzielnie od każdego przekazu pobiera bank z rachunku bankowego zleceniodawcy.

3. Od wypłat czeków gotówkowych z rachunków bankowych od kwoty czeku 1‰, nie mniej jednak niż zł 1,50 i nie więcej niż zł 30.

4. Za sporządzenie odpisu wyciągu z rachunku bankowego lub odpisu dowodu do wyciągu zł 3.

5. Od wypłat gotówkowych na rzecz osób fizycznych i osób prawnych nie mających rachunków w bankach spółdzielczych banki te pobierają prowizję w wysokości 2‰, nie mniej jednak niż zł 3.

6. Od wypłat dokonywanych na zlecenie instytucji skupujących na rzecz dostawców produktów rolnych:

— do	zł 500	zł	3,
— powyżej zł	500 do zł 3.000	zł	6,
— powyżej zł	3.000		2‰.

Prowizje uiszcza instytucja skupująca od kwoty zleconej do wypłaty. Od wypłat za skup, dokonywanych przez banki spółdzielcze ze środków własnych, banki te pobierają od instytucji skupującej prowizję dodatkową w wysokości 1‰, a za każdy dzień zwłoki w zrefundowaniu należności ponadto prowizję w wysokości 0,7‰.

7. Za likwidację książeczki oszczędnościowej lub wystawienie nowej książeczki zamiast zniszczonej zł 5.

8. Za usługi bankowe wykonywane w ramach obsługi kasowej jednostek gospodarki uspołecznionej banki pobierają prowizje za obsługę kasową w wysokości wzajemnie uzgodnionej z tymi jednostkami na podstawie wytycznych Prezesa Narodowego Banku Polskiego; przy ustalaniu wysokości prowizji należy kierować się stawkami podanymi w ust. 1, 3 i 6.

9. Banki spółdzielcze pobierają prowizję za inkaso: — należności jednostek gospodarki uspołecznionej oraz składek za ubezpieczenie upraw ziemiopłodów kontrak-

towanych i opłat plantatorskich od każdej przyjętej wpłaty:

do	zł 50	zł 1,
powyżej	zł 50 do zł 100	zł 2,
„	zł 100 do zł 1.500	zł 3,
„	zł 1.500	2‰,
— weksła bez względu na kwotę		zł 5,
— czeku bez względu na kwotę		zł 4,
— żądania zapłaty w rozliczeniach inkasowych bez względu na kwotę		zł 5.

10. Za przyjęte do depozytu papiery wartościowe z dyspozycją administrowania nimi — od wartości nominalnej rocznie 5‰. Prowizję pobiera się z góry za co najmniej kalendarzowy okres kwartalny w wysokości nie niższej niż zł 20.

11. Nie pobiera się prowizji od obciążeń i uznań rachunków bankowych z tytułu przelewów, wpłat na książeczki oszczędnościowe i rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe oraz wypłat z tych książeczek i rachunków. Również nie pobiera się prowizji od przelewów z książeczek oszczędnościowych i rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych na inne książeczki oszczędnościowe i rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe lub na inne rachunki bankowe oraz prowizji za sporządzenie i przesłanie wyciągu z rachunku bankowego.

B. Opłaty bankowe

1. Za usługi powodujące dodatkowe koszty (koszty przewozu gotówki oraz koszty telegramów, telefonów, przesyłek poleconych, koszty poniesione z winy klientów) oraz za wydane klientom formularze, druki, woreczki do monet itp. banki mogą pobierać tytułem zwrotu tych kosztów opłaty, których wysokość ustalają we własnym zakresie.

2. Na pokrycie kosztów obsługi bankowej banki mogą pobierać opłatę za administrację w wysokości 0,2‰:

— od przyjętych do administracji należności funduszów mieszkaniowych rad narodowych z tytułu reszty ceny kupna sprzedanych przez Państwo nieruchomości lub lokali i opłat za wieczyste użytkowanie działek; opłatę pobiera się raz w roku od najwyższego stanu należności wykazanego w danym roku operacyjnym;

— od rat spłaty bezprocentowych pożyczek udzielanych na podstawie przepisów szczególnych; opłatę pobiera się przy spłacie każdej raty.

3. Za dodatkowe czynności (usługi) związane z udzieleniem i administrowaniem kredytami, usługi nietypowe nie przewidziane w niniejszej taryfie, jak również za usługi przewidziane w taryfie, ale wymagające szczególnego nakładu pracy, banki mogą pobierać opłaty, których wysokość ustalają we własnym zakresie.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1975 r. (poz. 220).

TARYFA

prowizji i opłat pobieranych za czynności bankowe przez banki w zakresie obrotu wartościami dewizowymi.

A. Zasady pobierania prowizji i opłat bankowych

1. Przez użyte w taryfie określenia:

- 1) „zleceniodawcy krajowi” rozumie się krajowe przedsiębiorstwa, instytucje i organizacje oraz osoby fizyczne zamieszkałe w kraju, a ponadto placówki dyplomatyczne i inne przedstawicielstwa państw obcych w Polsce oraz obywateli państw obcych przebywających czasowo w Polsce,
- 2) „zleceniodawcy zagraniczni” rozumie się zagraniczne banki i inne osoby prawne mające siedzibę za granicą oraz osoby fizyczne przebywające za granicą.

2. Banki pobierają od zleceniodawców krajowych nie będących wykonawcami narodowych planów społeczno-gospodarczych oraz od zleceniodawców zagranicznych prowizje za usługi według stawek określonych w częściach „B” i „C” niniejszej taryfy. Od wykonania zleceń zleceniodawców krajowych — wykonawców narodowych planów społeczno-gospodarczych banki nie pobierają prowizji. Jeżeli jednak zleceniodawca krajowy — wykonawca narodowych planów społeczno-gospodarczych przejmie obowiązek zapłaty prowizji należnych bankowi od zleceniodawcy zagranicznego zgodnie z częścią „C” taryfy, kwotę tych prowizji (równowartość w złotych według obowiązującej relacji) banki pobierają od zleceniodawcy krajowego — wykonawcy narodowych planów społeczno-gospodarczych.

3. Banki mają prawo podwyższać lub obniżać stawki prowizyjne przewidziane w niniejszej taryfie, dostosowując je do aktualnego poziomu stawek stosowanych przez banki zagraniczne.

Ponadto w stosunkach z poszczególnymi korespondentami zagranicznymi banki mogą na zasadzie wzajemności

stosować stawki prowizyjne, liczone za analogiczne usługi przez tych korespondentów, lub odstąpić od pobierania prowizji, jeżeli korespondenci zagraniczni za analogiczne usługi nie pobierają prowizji.

4. Za usługi nietypowe nie przewidziane w taryfie banki mogą pobierać prowizję, której wysokość określają we własnym zakresie odpowiednio do nakładu pracy związanego z wykonaniem usługi.

5. Niezależnie od prowizji banki pobierają:

- 1) od zleceniodawców krajowych — koszty opłat telekomunikacyjnych, zryczałtowane koszty opłat pocztowych oraz prowizje i koszty banku zagranicznego pośredniczącego przy wykonywaniu zlecenia,
- 2) od zleceniodawców zagranicznych — koszty opłat telekomunikacyjnych oraz koszty pocztowe za wysyłką dokumentów.

6. Prowizje i koszty związane z wykonaniem zleceń inkasowych oraz windykacyjnych potrąca się z kwot zainkasowanych lub wywindykowanych.

7. Od zleceniodawców krajowych będących obywatelami obcych krajów nie pobiera się prowizji, jeżeli pobieranie prowizji wyłącza postanowienia umów między państwowych lub porozumień międzybankowych.

8. Taryfa nie ma zastosowania do zleceniodawców krajowych, w stosunku do których obowiązują szczególne przepisy o pobieraniu prowizji i opłat.

9. Banki krajowe mające uprawnienia dewizowe nie liczą sobie nawzajem prowizji i kosztów pocztowo-telekomunikacyjnych od zleceń w obrocie zagranicznym.

B. Stawki prowizyjne stosowane wobec zleceniodawców krajowych nie będących wykonawcami narodowych planów społeczno-gospodarczych

	podstawowa	Stawka minimalna	maksymalna
1. Skup i sprzedaż pieniędzy zagranicznych (pokrycie kosztów bankowych związanych ze skupem i sprzedażą stanowi różnica pomiędzy kursem kupna a kursem sprzedaży)		bez prowizji	
2. Skup czeków zagranicznych, poleceń wypłaty oraz wypłaty z akredytyw pieniężnych		bez prowizji	
3. Sprzedaż czeków płatnych za granicą	1%	zł 10	zł 500
4. Sprzedaż nie uwarunkowanych poleceń wypłat za granicę oraz akredytyw pieniężnych — od jednego polecenia wypłaty lub akredytywy	zł 10	—	—
5. Sprzedaż poleceń wypłat za granicę uwarunkowanych nadesłaniem pokwitowania dokonanej wypłaty — od jednego polecenia wypłaty	zł 15	—	—
6. Sprzedaż poleceń wypłat za granicę uwarunkowanych przedstawieniem dokumentów towarowych lub usługowych — od kwoty polecenia wypłaty	1/8%	zł 25	—
7. Wydanie zaświadczenia (promesy)	zł 25	—	—
8. Inkaso czeków, weksli, asygnat, kwitów depozytowych, pieniędzy zagranicznych oraz faktur i innych dokumentów (akredytywy dokumentowe, gwarancje) — od zainkasowanej kwoty	1%	zł 10	zł 500
9. Czynności windykacyjne w zakresie:			
1) polis ubezpieczeniowych i depozytów innych niż bankowe, z wyjątkiem kwitów depozytowych urzędów celnych — od kwoty wywindykowanej	2 1/2%	—	—
2) wkładów bankowych, depozytów bankowych, książeczek wkładowych, oszczędnościowych itp. — od kwoty wywindykowanej	1%	—	—
10. Prowadzenie dla krajowców dewizowych rachunków walutowych oraz rachunków dewizowych w złotych (w tym wpłaty na rachunek i wypłaty z rachunku)		bez prowizji	
11. Prowadzenie dla cudzoziemców dewizowych rachunków walutowych — wpłaty na rachunek — wypłaty z rachunku	zł 10	bez prowizji	—

C. Stawki prowizyjne stosowane wobec zleceniodawców zagranicznych

I. Polecenia wypłaty z zagranicy

1. Polecenia wypłaty nie przewidujące nadesłania pokwitowania beneficjenta		bez prowizji	
2. Polecenia wypłaty za pobraniem pokwitowania i przesłaniem go zleceniodawcy — od jednego polecenia wypłaty	\$ 2	—	—
3. Zwrot nie podjętej kwoty polecenia wypłaty	\$ 1	—	—

II. Inkaso

1. Inkaso pieniędzy, czeków, przekazów i weksli — od zainkasowanej kwoty	1/2‰	\$ 2	\$ 15
2. Inkaso innych dokumentów — od zainkasowanej kwoty	1/8%	\$ 3	\$ 25
3. Wydanie dokumentów w zamian za dokumenty lub za zaakceptowanie traty — od kwoty dokumentów lub zaakceptowanej traty	1/8%	\$ 3	\$ 25
4. Wydanie dokumentów franco	\$ 2	—	—
5. Zwrot dokumentu nie zainkasowanego	\$ 2	—	—

W razie zainkasowania należności tylko za niektóre dokumenty nadesłane przy jednym zleceniu pobiera się prowizję od kwoty zainkasowanej oraz prowizję od zwrotu dokumentów nie zainkasowanych.

	podstawowa	Stawka minimalna	maksymalna
III. Akredytywy			
1. Awizowanie lub doręczenie beneficjentowi obcej akredytywy dokumentowej oraz awizowanie akredytywy pieniężnej			
— od kwoty akredytywy za cały okres jej ważności	1/2‰	\$ 5	—
2. Otwarcie akredytywy własnej lub potwierdzenie akredytywy obcej			
— od kwoty akredytywy za pierwszy rozpoczęty lub pełny 3-miesięczny okres ważności akredytywy	1/8‰	\$ 5	—
Za dalsze rozpoczęte lub pełne 3-miesięczne okresy ważności akredytywy prowizję liczy się według tej samej stawki od nie wykorzystanej części kwoty otwarcia akredytywy.			
3. Podwyższenie kwoty akredytywy:			
1) obcej awizowanej lub doręczonej beneficjentowi			
— od sumy podwyższenia	1/2‰	\$ 5	—
2) własnej lub obcej potwierdzonej			
— prowizję pobiera się od kwoty podwyższenia na analogicznych zasadach jak w ust. 2	1/8‰	\$ 5	—
4. Przedłużenie terminu ważności akredytywy własnej lub obcej potwierdzonej			
— od salda akredytywy za każdy rozpoczęty okres 3-miesięczny (z wyjątkiem wypadku określonego w ust. 5), licząc od następnego dnia po upływie okresu, za który pobrano prowizję	1/8‰	\$ 5	—
5. Inna zmiana warunków akredytywy	\$ 5	—	—
w tym również:			
1) przedłużenie terminu jej ważności, jeżeli przedłużenie to mieści się w okresie, za który już pobrano prowizję, oraz			
2) przedłużenie terminu ważności akredytywy awizowanej lub doręczonej beneficjentowi.			
W razie jednoczesnych zmian warunków akredytywy określonych w ust. 3—5 pobiera się jedną prowizję wyższą.			
6. Wypłata z akredytywy własnej lub obcej potwierdzonej oraz negocjowanie dokumentów			
— od kwoty wypłaty	1/8‰	\$ 5	—
7. Wypłata z akredytywy pieniężnej			
— od kwoty wypłaty	\$ 1	—	—
Uwaga do ust. 1—7: W razie unieważnienia akredytywy bądź niewykorzystania jej w całości lub w części prowizje nie podlegają zwrotowi.			
IV. Gwarancje			
1. Awizowanie lub doręczenie beneficjentowi obcej gwarancji			
— od kwoty gwarancji za cały okres jej ważności	1/2‰	\$ 5	—
2. Wystawienie gwarancji własnej lub potwierdzenie gwarancji obcej			
— od kwoty gwarancji za pierwszy rozpoczęty lub pełny 3-miesięczny okres jej ważności	1/4‰	\$ 5	—
Uwaga: Za dalsze rozpoczęte lub pełne 3-miesięczne okresy ważności gwarancji prowizję liczy się według tej samej stawki od nie wykorzystanej części kwoty gwarancji.			
3. Podwyższenie kwoty gwarancji:			
1) obcej awizowanej lub doręczonej beneficjentowi			
— od kwoty podwyższenia	1/2‰	\$ 5	—
2) własnej lub obcej potwierdzonej			
— prowizję pobiera się od kwoty podwyższenia na analogicznych zasadach jak w ust. 2	1/4‰	\$ 5	—
4. Przedłużenie terminu ważności gwarancji własnej lub obcej potwierdzonej			
— od salda gwarancji za każdy rozpoczęty okres 3-miesięczny (z wyjątkiem wypadku określonego w ust. 5) licząc od następnego dnia po upływie okresu, za który pobrano prowizję	1/4‰	\$ 5	—
5. Inna zmiana warunków gwarancji	\$ 5	—	—
w tym również:			
1) przedłużenie terminu jej ważności, jeżeli przedłużenie to mieści się w okresie, za który już pobrano prowizję, oraz			

2) przedłużenie terminu ważności gwarancji awizowanej lub doręczonej beneficjentowi.

Uwaga: W razie jednoczesnych zmian warunków gwarancji określonych w ust. 3—5 pobiera się jedną prowizję wyższą. W razie unieważnienia gwarancji lub niewykorzystania jej w całości lub w części prowizje nie podlegają zwrotowi.

6. Negocjowanie dokumentów w ramach gwarancji — od kwoty dokumentów

podstawowa	Stawka minimalna	maksymalna
	\$ 5	—
1/8%		

221

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 listopada 1975 r.

w sprawie rozliczeń Narodowego Banku Polskiego z budżetem z zysków bilansowych.

Na podstawie art. 18 pkt 10 i art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) oraz art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Narodowy Bank Polski, zwany w skrócie „NBP”, dokonuje rozliczeń z zysków bilansowych z budżetem centralnym i z budżetami rad narodowych stopnia wojewódzkiego.

§ 2. 1. NBP dokonuje zaliczkowych wpłat z zysku do budżetu za okresy miesięczne i kwartalne oraz ostatecznych rozliczeń za okres roczny.

2. Kwota miesięcznej wpłaty z zysku za miesiące styczeń — listopad stanowi $\frac{1}{12}$ rocznej planowanej kwoty wpłaty z zysku i podlega wpłaceniu w terminie do dnia 24 danego miesiąca.

3. Rozliczeń kwartalnych za pierwsze trzy kwartały dokonuje się narastająco, łącznie z wpłatą za pierwszy miesiąc następnego kwartału. Za czwarty kwartał dokonuje się rozliczenia zaliczkowego w terminie do dnia 24 grudnia w wysokości różnicy pomiędzy kwotą przypadającą do wpłaty na podstawie przewidywanego wykonania planu za dany rok a wysokością wpłat dokonanych w poprzednich miesiącach na poczet wpłat z zysku danego roku.

§ 3. 1. Wpłaty z zysku na rzecz budżetu rady narodowej stopnia wojewódzkiego wynoszą w stosunku rocznym 0,5% stanu wkładów oszczędnościowych na koniec roku w oddziałach specjalistycznych NBP — powszechnych kasach oszczędności na terenie danego województwa.

2. W rozliczeniach kwartalnych za pierwsze trzy kwartały przyjmuje się dla ustalenia kwot wpłat, o których mowa w ust. 1, stan wkładów oszczędnościowych na koniec danego kwartału, a w rozliczeniu za czwarty kwartał — przewidywany stan wkładów na koniec roku.

§ 4. Kwartalne wpłaty z zysku NBP na rzecz budżetu centralnego stanowią różnicę pomiędzy kwotą zysku wykazaną na koniec rozliczanego okresu a kwotami:

- 1) wpłaconymi zaliczkowo do budżetu centralnego i do budżetów rad narodowych stopnia wojewódzkiego,
- 2) odpisów na fundusze własne, dokonanych w okresie rozliczeniowym.

§ 5. 1. Ostateczne roczne rozliczenie wpłat z zysku następuje na podstawie decyzji o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego NBP. Przypadająca do wpłaty różnica pomiędzy kwotą wynikającą z ostatecznego rozliczenia a kwotami wpłaconymi zaliczkowo podlega wpłace-

niu w ciągu 10 dni od daty zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego.

2. Nadpłaty wpłat z zysku, wynikające z rozliczeń rocznych, podlegają zaliczeniu na poczet wpłat okresu bieżącego.

§ 6. 1. Centrala NBP jest obowiązana przedstawiać Ministerstwu Finansów i Okręgowemu Zarządowi Dochodów Państwa i Kontroli Finansowej w m.st. Warszawie obliczenie przypadających wpłat z zysku równocześnie z dokonywaną wpłatą, podając w obliczeniu wysokość należnej za dany miesiąc wpłaty z zysku, wysokość zysku podlegającego wpłaceniu za rozliczany okres kwartalny i okres roczny, dotychczas dokonane wpłaty z zysku, kwotę wpłaty z zysku podlegającą odprowadzeniu do budżetu lub zaliczeniu na następny okres.

2. Oddziały wojewódzkie NBP obowiązane są równocześnie z dokonywaną wpłatą na rzecz budżetu rady narodowej stopnia wojewódzkiego przedstawiać urzędowi terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego obliczenie przypadającej za rozliczany okres kwartalny lub roczny wpłaty z zysku, podając w nim stan wkładów oszczędnościowych na koniec rozliczanego kwartału (przy rozliczeniu za czwarty kwartał — przewidywany stan wkładów na koniec roku) lub na koniec roku, wysokość kwoty należnej za okres od początku roku do końca rozliczanego okresu oraz kwotę dokonanych wpłat i kwotę podlegającą wpłaceniu.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14 września 1974 r. w sprawie rozliczeń banków państwowych z budżetem z zysków bilansowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 198).

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy rozliczeń z zysków osiągniętych po dniu 30 czerwca 1975 r., z wyjątkiem § 3 i § 6 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

2. Wpłaty z zysku dokonane do dnia 30 czerwca 1975 r. przez NBP i Powszechną Kasę Oszczędności do budżetu centralnego na podstawie dotychczasowych przepisów traktuje się jako wpłaty zaliczkowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia.

3. Oddziały wojewódzkie NBP dokonują w 1975 r. wpłat z zysku na rzecz budżetów rad narodowych stopnia wojewódzkiego w wysokości wynikającej z planu na 1975 r., uwzględniając wpłaty dokonane do dnia 30 czerwca 1975 r. przez Powszechną Kasę Oszczędności.

Minister Finansów: *H. Kisiel*